

վեց այդ յետին մարդը շուհը, և անոր վրայ հիմնեց նոր Հայաստանը, հիշտ այնպէս՝ ինչպէս որ մենք կ'ուզէինք որ ըլլար. հոն կախեց այն անէջ՝ չափաբեր՝ որուն ձեթը հայրենեաց հողին կաթած էր: Այդ նոր Հայաստանը այսօր կ'ողջունէ զձեզ սրտազին, ո՛չ իբր իբ սովորական հիւրերը, այլ իբրև իբ եղբայրներն ու քոյրերը. ան՝ հպարտութեամբ կը նայի ձեզի, ձեզի՝ որ ուզով զաշտորքն կու գաց, զաղափարի՝ դիւցազնի, դուք գոհեցիք ինչ որ աշխարհը մեծ ու բարձր կը համարէ, բայց պահեցիք ինչ որ անկորնչական լոյս է: Դուք բարձր բունցիք այն դիտել, որ աշխարհի ամեն անկիւն քաւեց, իբր խորհրդանիշ մը հայկական սրբութեանց: Բարբաբոս Ասիան ու անտիրտ Երրօպան դաշնակցեցան՝ որ դուք չապրիք, բայց դուք գրողագար կանգնեցաք անոնց դէմ, և արձկեցիք ապրիլու, յաւերժանաւու ազգազեղ, որովհետև ձեր ցեղն այնպիսի սքող մը կաղապարած է զձեզ՝ որ ո՛չ մէկ փոթորիկ առև և չի ծոփի: Մահն թո՛ղ վախեն անհն, որ ուրիշի արեան և արցունքի մէջ կը քնտանեն ոչ թէ և երկնակութիւն: Արտաքին երևոյթները խաբուսիկ են. շատ անգամ մեծ յաղթանակ մը դէպ ի անձայր անդունդը՝ ոտքի մէկ քայլ է, և Հայաստան շատ անգամ տեսած է իբ շուրջը չօր զանհրու տապալուութիւն: Ենոնք զացին սլնչացան, զուր, արկնտո գոհը, միշտ բարձր մնաց պատուանդանին վրայ, որովհետև զետեաքը չէր, և օղապարիկ խոյսցան միշտ դէպ ի լոյսը, դէպ ի քաղաքակրթութիւնը, կրք արդարութեան յաղթանակը կանգնի, երբ զանոսք ձեր սիրկեաց ծոցը, բու՛ք անոնց, որ դուք օտար չապրեցաք ասպիշական երկնքի վր տակ, որուն արեւը Հայաստանէն կու գար, բու՛ք անհն, որ դուք ուխտի գացած էիք այն լճակի Տաճարին՝ որ իբ մէջը կը խտանէր ու կ'աճփփէր համարէն Հայութեան սրբազան բազմանքները:

Բանախօսին զեղեցիկ խօսքերուն կորովի վերջակէտ մ'իղան ներկայից բուռն ծափերը: Հանդէսին ծրագիրը՝ զոր յաշողութեամբ ի գործ դրին աշակերտք՝ կազմուած էր ընտիր կտորներէ, որոնց հեղինակներն են Չալքովսի, Բանելլա,

Շիւպեր, Հէքիման, Բոնցիլաբուա և Վեպեր: Բացումն ու փակումը սեփականուած էր մեր Ազգային Բայրերին:

Ամանորին նման Բարեկենդանն ալ իբրև հայրենիքի մէջ կատարեց Վենետկոյ Ազգային գաղութը, շրջապատուած Միսիթարեան Հայրերէ և աշակերտներէ: Նախ վարդանանց տօնին՝ Աւարայրի շնչով ողևորուեցան Ս. Ղազարու երկնազմբէթ տաճարին մէջ. իսկ ֆետր. 11ին և մահաւանդ 12ին՝ ունեցան զեղեցիկ համախմբութիւններ Մ - Ի. Վ. Ի Թատուրին մէջ:

Առաջին օրը՝ տեղւոյս բարեկամ իտալացիներուն սեփական էր, թէև չէին պակսեր բաւական թիւով հայեր ալ: Իր ներկայութեամբ պատուեց նաև քաղաքիս հայասէր Նիքի. Պատրիարքը, իր փովն ունենալով Ուխտիս Աթոռակալ Վ. ք և այլ բարձրատիեան անձինք: Բնականաբար մեծ զարմանք և խանդավառութիւն կը պատճառէ մեր բարեկամներուն՝ հայ շրթներէ այնքան ճարպիկ ու վարժ հնչուած իտալ. լեզուը, մինչև իսկ չհաւատալով ականջնուն՝ կը հարցնէին՝ թէ այդ քաջ դերասանները հայ են թէ իտալացի: Մեծ յաշողութեամբ ներկայացուցին երևելի հեղինակներէ երաժշտական և զաւելչական ընտիր և զուարճալի կտորներ:

Այդ հանդէսն էր որ զրեթէ նոյնութեամբ կրկնուեցաւ երկրորդ օր. այս անգամ յատկապէս Հայոց համար. երգախառն ներկայացումներ էին հայ և իտալ նիւթերէ, որոնք այնքան գնահատուեցան ծափերու խանդոտ շառայներով:

ՆՇԱՆԱՍԻՈՐ ԱՅՅԵԼՈՒՌ

1923

Ի Ս. ՂԱԶԱՐ

9 ՅՈՒՆՈՒԱՐ

28 ՆՈՅՆՄԵՐ

Պարոն WOLDEMAR UKKULL.

19 ՅՈՒՆՈՒԱՐ

JAMES L. BARTON, LL. D. Նախագահ Ամերիկեան Դպրատանատույցի:
WILLIAM W. PEET. Վիլիամ Բարտոնու Վ. Պրոսյոյ Ամերիկեան Դպրատանատույցին:

Խորհրդականք լուսանկարներ խորհրդատու զովին մէջ Ամերիկեան Դպրատան Վ. Չալքով:

MARIA BERTA, Դըսուհի Մարիա

Կոմսուհի RENÉE DE LORGÉRI, Պատուակալ Սիկին Ն. Ա. Բարձրութեան: